

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Theodoro martyre. Cap[itulum]. xxxix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Quattuor

coronari: videlicet
severus: severus
ninus: carpophorus:
et victorinus
rome passi sunt sub diocletiano
imperatore: qui cum essent
conicularii: et ad sacrificia
vna cum alijs imperatorum offi-
cialibus compellerentur: cum
omnino consensum impijs prebere nolent: nu-
ciatum est diocletiano. Quos ille iussit: vt ante
ipsum plumbarum ictibus tandiu cederentur
donec spiritum emitterent. Quorum corpora iussit
in platea canibus factari: que etiam quinq; die-
bus ibidem iacuerunt illesa. Sed a melchiade
papa et a beato sebastiano martyre collecta: sep-
ulta sunt in via lauicana militario ab vrbe ter-
tio cum alijs sanctis in arenario. Passi sunt au-
tem post duos annos a passione dictorum quinq;
martyrum supra profume positos eodem scilicet die:
hoc est sexto idus nouembrijs. **Q**uorum nomina
cum minime possent inueniri: quattuor corona-
ti vocati sunt. Statutum est autem a melchiade
papa: vt memoria eorum sub nominibus aliorum
quinq; martyrum predictorum: et dies anniuersa-
ria recolatur. Et licet processu temporis eorum no-
mina reperta fuissent: versus tamen obtinuit: vt
quattuor coronari deinceps vocarentur.

**De dedicatione basilice salua-
toris.** Cap. xxxviii.

Basilice

basilice saluatoris: hoc est san-
cte ecclesie late-
ranensis rome a
bro papa siluestro facta est. v.
idus nouembrijs. Qui sanctus
episcopus consecrationes alta-
rium et ecclesiarum secundum ritum: que
nunc romana tenet ecclesia: pri-
mus fieri instituit. Fuisse tamen ab ipsis aposto-
lorum temporibus loca deo dicata: que a quibusdam
oratoria: a quibusdam ecclesie appellabatur: vbi
collece fieret per vnam sabbati: et in quibus po-
pulus christianus ad audiendum verbum dei: et
ad percipiendum dominici corporis sacramentum
conuenteret: et apostolorum edocemur epistolis: et
sanctorum patrum instruimur gestis. Que licet
sale et aqua benedicta exorcizabant: non tamen
christumateungebant: nec altare lapideum adhuc
stabat erectum: christumate delibutum in figura
domini nostri iesu christi: qui est altare nostrum
et sacerdos et hostia. **P**ostquam vero constantinus
imperator: a lepra mundatus a beato siluestro pa-
pa baptisimus meruit sacramento purificari: vt su-
pra dictum est in legenda siluestri pape preside

kalen. ianuarij. et constantini imperatoris. **K**alen.
iunij. tunc primum lege ab ipso promulgata
concessum est omnibus sub romano imperio des-
gentibus licite ecclesias fabricare. Et ad id fa-
ciendum suo vt alios hortaret exemplo in pro-
prio lateranensi palatio ecclesiam in honore sal-
uatoris mundi fabricauit. Basilicam quoque appen-
diciam iuxta palatium fecit in honorem sancti io-
hannis baptiste: in loco videlicet in quo baptisatus
meruit a lepra mundari. **Q**uia quidem ecclesiam
mirificis donis et ornamentis in auro et argento
et lapidibus preciosis infiniti precij magnifice
ditauit: quam beatus papa siluester die predicto
publice consecrauit. Tunc quoque imago salua-
toris diuinitus depicta in tribuna ecclesie primus
visibilis omni populo romano apparuit. **Q**ue
quidem imago deuotissima in ipso loco usque ho-
die perseverat. Et licet ecclesie eiusdem pariter
usque ad fundamenta plerumque dissoluta fuerint: et
iterum reparati. Ipsa tamen tribuna cum imagine
ne sacratissima nulla vnquam potuit verustate des-
leri: nullaque nouitate dissolui. **E**t tamen aliquando
ecclesia ipsa incedo totaliter sit iudicio diuino
consumpta. **H**ec igitur est illa festiuitas: in qua primus
rome ecclesia publice consecrata est: quam etiam
ecclesia idem pontifex ad instantiam constantini
augusti: omnium ecclesiarum totius orbis caput
esse constituit: eademque tam larga benedictione
dotauit: vt si quis hominum quocumque anni tempore
vere confessus et penitens eam intrauerit: om-
nium peccatorum suorum generalem remissionem et
indulgentiam consequi mereatur.

De sancto Theodoro martyre. Cap. xxxix.

Theodorus

martyr passus est
apud amasiam ciuita-
tem marmaritano-
rum sub diocletiano et mario
miano imperatoribus. Qui cum
esset miles et ciuitate belle-
sponti deprehensus est: quod christi-
anus esset: et adductus est ad
brycham prepositum legionis.
Et cum prepositus diceret: vt sacrificaret et mi-
litiam pristina reciperet: illeque se deo patri om-
nipotenti et iesu christo filio eius militare se re-
spondisset: ad suggestionem possidoni vicarij
prepositus ei inducias concessit: obsequijs paucis:
vt semetipsum admoneret et deus immolare con-
senseret. **I**nterea theodorus plures christianorum
in carcere detentos visitabat: eosque in fide christi
confortans eisdem necessaria ministrabat. **N**octe igitur
quadam quadam templi martiris introiit: et igne
supposito totum illud succendit. **Q**ui a
quodam gordiano tabulario visus et detentus:
ac presidi presentatus est. **Q**uod preses fecit eum
et ceteros in carcere mitti: pedibusque in cippo re-
cludi: ac ostium carceris signari: vt ibi fame des-

De sanctis in mēse nouēbris occurrētibus So. cclxxv.

ficeret. Cui dominus iesus christus nocte cum lumine apparuit: et ipsum in eius amore confortauit. Tunc multa turba viroꝝ dealbarum ad eum venit et secū psallere cepit. Quod custodes audientes: et ostium signatum aspicientes iudici nunciare festinauerunt. Ille vero ad carcerem cucurrit: et ostium carceris signatum inuenit: voces vero psallentium cum theodoro audiuit. Et circumpositis militibus carcerem aperiri fecit: ac introgressus solum sanctum martyrem in ligno detrusum aspexit. Iursumque eidem recluso vnciam panis et modicum aque per dies singulos ei ministrari precepit: sed ipsum celesti cibo dñs enutrit. Post dies vero xv. theodorum adducum et dñs sacrificare nolentem: iussit preses in ligno suspendi: et latera eius unguibus crudeliter radi: donec coste illius nudarentur. Et cum hec omnia pro christi nomine superasset dedit preses in eum sententiam vt ignibus traderetur. Accenso igitur igne per semetipsum vestimenta deposuit: et vinculis post tergū manibus in flammis sponte profiliuit. Et circumspiciens in turba quendam commilitonem nomine cleonicum lachrymantē vidit: quem confortans seipsum secuturum predictit. Cum autem orationem fuisset ad dominum flamma in specie camere facta est tanquam velum nauis a vento repletum: et circumuallauit eum: vt esset non quasi corpus qui exuritur: sed quasi panis qui coquitur. Sicque celesti voce ad gaudia eterna vocatus emisit spiritum. Corpus vero exanime omnino permansit incombustum. Quod marrona quedam eusebia nomine tulit: et in possessionem suam que distat ab vrbe amasia vnus diei via portauit: vbi eum cum aromatibus sepeliuit in loco: qui dicitur euchaïta. Passus est autē quinto idus nouembꝝ.

De sancto Theodoro alio martyre. Cap. xi.

Theodo

rus miles et martyr apud heracleam ciuitatem macedonie passus est sub licinio imperatore: qui et occidit. xl. martyres et. cclxxv. centuriones. Eodem tempore apud achaiam erat draco pessimus omnes interficiens et deuorans transeuntes. Cum autem theodorus miles christianus ibi iuxta supra fenem dormitasset: et draconem ibidem ignoraret: excitatus est a muliere eusebia christiana: que et draconem ibi iuxta esse nunciavit: et vt fugeret ex charitate mouit. Quam sanctus hortatus est vt pro se oraret: et a longe conspiceret. Factoque sibi crucis signo ad os

spelunce pcessit: et draconem vt extret christi virtute mandauit: ac deinde equum ascendit. Quē exeuntem aggreditur: equoque ipsum supprime te quattuor pedibus draco prostratur: et lancea cordi eius infra a sancto milite christi occiditur. Quo miraculo viso multi gentilium ad christum conuersi sunt. Licinius igitur rex cum audisset: et theodorus christum predicaret: misit de nicomedia in heracleam ciuitatem in qua miles christi degebat: vt cum honore militaturus ad eum accederet. Ille vero nuncios grate recipiens remisit imperatori per epistolam: vt personaliter ueniret heracleam: vbi nimia affectioe ipsum populus videre cupiebat: quod si illuc ueniret: ipse cum eo et omni populo sacrificare paratus esset. Quo audito licinius heracleam uenit: cui sanctus miles in equo quo draconem occiderat obuiauit: quem imperator coram omni populo plurimum honorauit. Rogauit autē eum vt pro victoria draconis obrenta: dñs offerret grata libamina. Illa autē deos regis sibi dari petiit: quasi in domo suauellet eos thuribus placare. Quibus eidē ab imperatore traditis oia idola aurea et argentea confregit et frustra pauperibus distribuit. Hoc audiens licinius iratus eum teneri fecit: et sacrificare nolentē: precepit eum spoliari et in quattuor lignis egrensum uirgis cedi: deinde plumbaris contundi durissime. Postmodum etiam carnes illius unguibus ferreis radi: et facultas igne as vulneribus superponi: atque testis acutissimis confricari. Et sic in carcerem vincularum reclusus. Iterum autē post dies. v. eductum mandauit crucifigi: et crucifixum a pueris sagittari: ei quoque genitalia precidi. Quē licinius existimans interfectum: dimisit in cruce in crastinum deponendum. Eucharis vero quidam christianus occulte secretus bebat passionē eius. Angelus autē dñi theodoro pendentem per noctem apparuit: et vulneribus eius sanatis illesum deposuit. Cum autē iussu regis duo centuriones cum pluribus ad eum deponendum manerent: eumque uiuentem ac omnino sanatum uiderent cum militibus. Iterum ad christum conuersi sunt. Quod audiens licinius misit antipatrem ducem cum. cccc. uiris ad eos occidendos. Tunc inter christianos et paganos seditio orta est: sed martyr christi tumultum sedauit: et christianos ad patientiam informauit: deinde ad custodiam accedens: fideles omnes in christi nocte apertis ostiis et dirutis uinculis absoluit: et pluribus ad se uenientibus egris sanitatem restituit. Quod rex intelligens: ipsum decollari mandauit. Sed cum ad passionē ducere: eucharium rogauit: vt corpus eius in achaiam deferret: et in paterna hereditate sepeliret. Quod quidē ille summa diligentia adimplere curauit. Passus est autem sanctus martyr. v. idus nouembꝝ. Temporis vero processu corpus eius de partibus illis a uenetis raptum uenetiasque delatum: atque in ecclesia saluatoris: que est canonicorum regularium sepultum est.